

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

5tò. Ejusdem à Regibus adoratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Lucifer ignivomo tonat, ut fera bellua, rictu:
 Quid sibi vult stolidus Patrum concentus? & audit,
 Quod Dux, qui populum salvet, venisse putetur.
 Nos infelices! totus reboabat Avernus:
 Hi tandem placido potiuntur sine dolorum;
 Nos cruciat miseros mera desperatio: nullus
 Finis adest. Numeres annorum millia mille;
 Finis abest; duplices, triplices; nec meta malorum.
 O insensati! facilis descensus Averni,
 Sed revocare gradum nulli conceditur. Ergo
 Dum fumus in vivis, & Christi morte redempti,
 Hæc loca pœnarum solido virtutis amore
 Atque exercitio vitemus: quidquid in Orbe
 Sensibus arridet, vanos quoque sortis honores
 Salvifico fulti spernamus Nomine JESU.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS PRIMÆ

INDUCTIO QUINTA.

S. MATTHÆUS CAP. 2.

Cum ergo natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus
 Herodis Regis: ecce Magi ab oriente venerunt Ieroso-
 lymam dicentes: Ubi est, qui natus est, Rex Judæorum?
 vidimus enim stellam ejus in oriente, & venimus adorare
 eum. Audiens autem Herodes Rex turbatus est, & omnis
 Ierosolyma cum illo &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus à tribus Magis, seu
 Regibus ex oriente, stellâ novâ, veluti signo bilaritatis,
 Bethlemium Juda deductis. triplici munerum Hieroglyphico, vi-
 delicet thura, auro, & myrrhâ regaliter honoratur; & sicuti
 tantam Majestatem decet, humili devotione adoratur &c.

Non contenta Dei bonitas, natalia Christi
 Notificasse viris solâ de plebe; sed instat,
 Hæc nova quamprimùm cunctis exponere terris.
 Quip-

Quippe, quod attingit communia comoda Mundi
 Hoc manifestari quoque convenit omnibus. Unde
 Mirandum celso suspendit in æthere signum,
 Nullo crine minax, nec sævâ luce coruscum,
 Sed nimum blandis rutilans per inania flammis
 Omnibus ostendit populis, quod venerit Heros
 Qui de morte simul Stygiôque Dracone triumphet
 Hanc Hebræa super radiare cacumina stellam
 Intuiti cives Solymæi, fidus inane
 Fortuitumque putant, dum contrâ Solis ab ortu
^{Mat. 2} Hoc jubar aspiciunt animo meliore Sabæi.
 Hinc tres ex illis, quos Regia purpura claros,
 Et Divinarum concessa scientia rerum,
 Reddiderat, stimulabat amor, per sidera terris
 Notificata suo proprio contingere visu.
 Collectis igitur, sibi quid conducat agendum,
 Consiliis statuunt, Solymam non deside gressu
 Accelerare simul: volucres amor addidit alas.
 Aggrediuntur iter, properant, & denique campo
 Hortos, & turres, & celsa Palatia magnæ
 Aspiciunt urbis. Gavisi desuper, optant
 Tantorum Dominam populorum intrare; recep
 Magnificum mirantur opus, pulchrâque sacrati
 Delubri formam. Quærunt, ubi Regius Infans,
 Cujus in adventum specioso lumine stella
 Inter sidereos hodie dum fulgeat ignes?
 Instant quærendo, satagunt cognoscere: nemo
 Præterquam quod ibi popularis fama recenter
 Sparserat, ad lubitum poterat satiare rogantes.
 Fertur ad Herodem popularis rumor, adesse
 Ex Oriente viros præcelsi nominis; omne
 Vulgus opinari, tres Reges esse Sabæos.
 Herodes truculentus erat; sed callida vulpes,

Si quæ res egeat vestiri fraudis amictu.
 Hinc ad se Reges invitat, pluribus ornat
 Obsequiis: si quæ cupiant, ea facta putarent.
 Hic tua, qui fæto vultu suspendis amicos,
 Pingitur effigies: vasto promittis hiatu
 Quælibet; ast pressæ turgent sub pectore fraudes.
 Muscipulam pedibus ponis, dum strata viarum
 Floribus exornas. Quærit Rex perfidus ultrò,
 Quæ fuerit ratio per tanta pericula terras
 Israël aspectu proprio decorare? sed illi,
 Ut decet ingenuos, sincero corde fatentur:
 Se vidisse domi super ardua culmina Judæ
 Formosam rutilare facem; spectabile signum
 Promissum venisse Ducem, cui reddere dignum
 Quæque teneretur terrarum natio cultum.
 Hæc nova versutum turbabant nuncia Regem,
 Et Proceres ejus, Solymæos denique cives.
 Sed ne conjicerent, quæ sit sententia Regis,
 Comiter excepti multo tardantur honore.
 Convocat intereà, quidquid credebat in urbe
 Esse peritorum, Judææ Lumina gentis,
 Pontifices, Scribas, Pharisæos: magnus in aulâ
 Doctorum confluxus erat: monumenta librorum
 Discutiunt, relegunt, scrutantur tempora, donec
 Unifono docti conspirent ore, citantes
 Præ reliquis veterum, Michææ verba Prophetæ: Mich.
 Tu Bethlêm Judæ, Princeps non infima gentis; Cap. 5.
 Progredietur enim de te Dux ille supremus,
 Qui domui Jacob omni dominabitur ævo.
 His ità discussis, sævo terrore repletus
 Dissimulat, tacitòque coquit sub corde dolorem
 Herodes; triademque Ducum regaliter orat,
 It, tectâ novitate rei, discedat in urbem

Beth-

Bethlehemam, puerumque pio conamine quæram
 Adjicit his precibus, si, quod speraret, eundem
 Inveniant, subitis referant cursoribus aulæ;
 Se quoque venturum, merito Regalia cultu
 Exhibitum puero, condignaque dona solutum
 Illi, se Solymam redituros, & sinè fraude
 Cuncta relatuos (quæ fors optata dedisset,
 Bethlehemæ proprio sensu cognoscere) Regi
 Promittunt. Renovatur iter; Solymisque relicta
 Verticibus superesse suis peramabile lumen
 Sideris in patriâ visi, ductoris adinstar,
 Suspiciunt hilares. Præcedit stella, sequuntur
 Devoti Reges: stetit hæc, missisque deorsum
 Luminibus stabulum certo velut indice sanctum
 Demonstrat. Nemo poterit, mea Musa, Magorum
 Festivus plausus dignâ celebrare poësi.
 Ante fores stabuli, latis super Æthera votis,
 Perpendunt, quâ laude Deum, quo denique cunctis
 Conveniat prolem decorari. Dives amoris
 Copia suppeditat, quæ sit via recta juvandi
 Hospitio exclusos, inopes, stabuloque receptos
 Ingressi caulam, Puerum Matremque venustum
 Et super humanam formam speciêmque decoratam
 Inveniunt, flexoque genu venerabile Numen
 Impositum gremio sub amictu carnis adorant
 Quod patriæ cives, Davidis & ipsa propago
 Concivi, proprioque suo de sanguine nato,
 Obsequium præstare vetant, post magna locorum
 Intervalla, viæ curas, durósque labores
 Nequaquam Divæ proli, dulcique puello
 Æthiopum Tharsisque Duces deferre gravantur
 Hi sua supponunt diademata Regia cunis
 In pecorum stabulo; dant oscula plurima factis

Infantis pedibus; deponunt divitis auri
 Munera, thus, myrrham, fragrantia dona Sabarum,
 Thura Sacerdotem, sed Regem denotat aurum,
 Myrrha salutiferæ lugubria funera mortis.
 Sunt arcana quidem, sed signa notantia totam
 Progenitæ prolis vitam. Nam Mysta supremus
 Melchisedechque fuit, Regum de stemmate natus,
 Et mera pro toto redimendo victima Mundo,
 Uranie, tu sola domum specularis Olympi,
 Quæ fuerit genuina trium fortuna Magorum,
 Commemora: dicis justos, doctosque fuisse
 Astronomos, Reges, & Regum sanguine natos,
 Legibus addictos, solidâ pietate refertos;
 Qui Ducis æterni Natalia festa recenti
 Sideris ostento patriis didicere sub oris.
 Astipulor dictis; quis enim tam dissita Mundi
 Climata desereret, si non sincera dedisset
 Et robusta spei fiducia? scilicet illum,
 Qui nos captivos redimat, sub carne videndi.
 Ecce preces cumulant, non cassa crepundia; soli
 Intenti Pueri, gaudent; suspiria sursum
 Ejaculantur: agit furvos nox alta jugales;
 Attamen in stabulo retinet devotio Reges
 Non saturos visu: sed ne consueta quietis
 Tempora disturbent, abeunt; dignoque receptis
 Hospitio dulci clauduntur lumina somno.
 Vixque soporatis assistit ab Æthere missus
 Angelicus Juvenis, placido qui nunciat ore,
 Esse voluntatem Domini, ne Regis ad aulam,
 Nec Solyman redeant; moliri sæva Tyrannum,
 Infantisque necem. Reges abeunte sopore
 Somnia combinant, statuuntque relinquere Ju-
 Inque suos fines mutato calle reverti. (clam,
 Hanc

Hanc visi seriem properant concredere Matri
 Virgineæ, ac sponso Joseph, suadentque cavere
 Ne Puer in tanti maneat ditione Tyranni:
 Se tamen ambiguis curarum motibus angi
 Nullo posse modo; quod enim suprema volum
 Numinis immensi volet asservare, nefandi (ta
 Nequaquam poterit Regis molimine tolli.
 Res patet exemplo; vidit per climata Judæ
 Herodes homicida novum radiare cometam,
 Audivitque Magos, Scribas, Legisque perit
 Insuper Hebræas dici spargique per urbes,
 Advenisse Ducem, qui liberet Israël, audit:
 Attamen in stupido vivit remanetque veter
 Securosque trahit crudeli ex pectore ronchos,
 Exspectando Magos, & quid de Principe nat
 Ulterior referat vulgi dictamine fama.
 Hæc Cœlestis erat Domini directio; Regem,
 Ne ruat ante diem celerem malesanus in iram,
 Sub freno retinens: rabiei supprimit ignes
 Fortiter, & lento tardat molimina ductu.
 Hinc, ut Idumæi vitent consortia Regis
 Ac Hierosolymam, per Cœli iussa Sabæos
 Instruit in somno; qui demonstrata secuti,
 Non Hierosolymam, sed flexo tramite fines
 Æthiopum relegunt, illuso Rege Tyranno.
 Accedunt puerum, renovant sua vota, tenell
 Infigunt pedibus dulcissima basia: Matri
 Et sponso suavi valedicunt ore: molestum
 Aggrediuntur iter, læti, quod ab Æthere duc
 Heroem, totum qui crimine liberet Orbem,
 Intuiti fuerint. Verè dignatio celsa!
 Quam meruit generosa fides, quæ Solis ab ort
 Reges ad pueri cunas nascentis adegit.

Tan

Tanta fides, tantusque labor, sine divite fructu
 Esse minus potuit: duplicato fœnore reddunt,
 Quæ facimus, Superi. Fuerit labor arduus, altos
 Contiguosque Polo montes ascendere, valles
 Præcipites, ruptasque vias absolvere, multis
 Innumerisque rapi per densa pericula curis:
 Estò; sed in mentem revocemus præmia, sanctis
 Regibus in Cælo fructu locuplete repensa.
 Nos melior fortuna beat; non cogimur Indos
 Visere, purpureis ubi Sol caput exerit undis,
 Occiduisque tegit, non frigida climata Mundi:
 Præ foribus nostris Deus est; non amplius inter
 Fœtentis caulæ paleas quærendus. Adeste
 In Christo Fratres! adeamus templa, precemur
 Cordibus erectis, inibi que videbimus illum
 Ipsum, quem Reges Orientis, fidere miro
 Ducti, quærebant, humili sub imagine panis
 Et vini populo pretiosâ morte redempto
 Ostendi, humanâ rursus pro gente litari,
 Quodque stupescendum magis, in potumque ci-
 Offerri. Certè Divina refectio, nullis (bumque
 Equiparanda cibus, æternæ tessera vitæ!
 Ite pii Reges, vestros animate, reversi
 Ad patriam, cives; sanctis accendite flammis,
 Quidquid habet lumen rationis; dicite: nostro
 Vidimus intuitu Dominum, qui condidit Orbem,
 Qui regit ætheream justo moderamine molem,
 Quique nives gelidas spargit, qui nube salubri
 Ejicit optatos terris sitientibus imbres,
 Vidimus in pueri specie, qui carcere solvet
 Antiquos Patres, qui, ruptis nexibus, omnem
 Salvabit populum, qui denique conteret Orcum.

C

POE-